

dringer, medens en eventuel mere indgaaende Revision udskydes nogen Tid.

I sin Indstilling (Bilag 1, Sp. 3621) har Raadet nærmere gjort Rede for sit fremsatte Forslag om, at der i Lovens §§ 35 og 36 indføres den Ændring i Erstatningsberegningerne til efterladte, at Erstatningerne gradueres efter Antallet af efterladte Børn. Selv om Ministeriet maa anerkende, at det af Raadet foreslaaede nye Princip ikke savner Berettigelse, maa man dog formene, at der ikke i en Lov, der først og fremmest hviler paa Forsikring, bør indføres Regler, som er baseret paa Forsørgerhensyn, hvilket vilde være Tilfældet, hvis man fulgte Raadets Indstilling, ifølge hvilken Vægten lægges paa Forsørgerpligten overfor det større eller mindre Antal Børn. Ministeriet maa ogsaa være betænkelig ved den foreslaaede Jævningstilstand af vægte Børn med ægtefødte. Da endelig Raadets Forslag, som det fremgaar af den i Indstillingen optagne Beregning vil medføre forøgede Udgifter for Forsikringen og derigennem større Byrder for Arbejdsgiverne, har man ikke medtaget dette Forslag.

Som et Led i Bestræbelserne for at lette Byrderne for den mindre Skibsfart, har Raadet i sin Indstilling (Bilag 1, Sp. 3627) foreslaaet, at der ved Beregningen af Statstilskuddet til dette Erhverv ses bort fra de i Lovens § 74 fastsatte Indtægtsgrænser for Statstilskuddet. Da Ministeriet maa nære Betænkelighed ved den foreslaaede Forhøjelse af Statens Tilskud, har man ikke optaget den af Raadet foreslaaede Ændring i Statstilskudsbestemmelsen i Lovens § 74. Til Sammenligning med de af Raadet i Indstillingen gjorde Beregninger, hvorefter der, dersom den af Raadet foreslaaede Regel havde været gældende i 1920 og 1921, vilde have tilkommet Rederforbundet et Statstilskud paa henholdsvis 97 096 Kr. 99 Ø. og 149 926 Kr. 13 Ø. skal anføres, at det for disse Aar efter de gældende Regler udbetalte Statstilskud androg henholdsvis 5 627 Kr. 04 Ø. og 11 969 Kr. 99 Ø.

Efter at der i Ministeriet var udarbejdet et foreløbigt Forslag, har dette været forelagt for Handelsministeriet, Dansk Ulykkesforsikrings Forening, Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund og Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk m. m., hvis Erklæringer findes aftrykt som Bilag 9—11.

Til de enkelte foreslaaede Ændringer skal man iøvrigt bemærke følgende:

ad § 2.

Ved Skrivelse af 18. September 1922 anmodede Indenrigsministeriet Arbejder-

forsikrings-Raadet om at overveje, hvorvidt der maatte være Anledning til at optage Bestemmelser om, at Udøvere af borgerlige Ombud skal være forsikrede under Udøvelsen af det dem overdragne Hverv. Foranledningen hertil var nogle Tilfælde, hvor Udøvere af borgerlige Ombud (ved Ildebrande) var kommet til Skade under Udførelsen af Hvervet og under saadanne Omstændigheder, at det viste sig umuligt, at henføre Tilfældene under Ulykkesforsikringsloven. Da man maa finde dette urimeligt, foreslaas det i Overensstemmelse med Raadets Indstilling at indføre en hertil sigtende Bestemmelse i Loven (jfr. iøvrigt Bilag 1, Sp. 3619).

Da man maa formene, at de Hensyn, som taler for, at der med Hensyn til de af Staten beskæftigede Personer ved kgl. Anordning skal kunne ske Lempelser i Lovens Regler, ogsaa er gældende for saavidt angaar de af Kommunerne beskæftigede Personer, foreslaar man en hertil sigtende Ændring i Paragraffen. Som et Tilfælde, hvor der vil kunne blive Brug for denne Regel henvises til Arbejderforsikrings-Raadets Udtalelser i den som Bilag 6 trykte Skrivelse af 5. September 1923.

ad § 3.

Som det vil ses af Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 3619) har der indenfor Raadet været en Del Uenighed om, hvorvidt man bør medtage under Loven Ulykkestilfælde, som er indtraadt under Arbejderens Færden til og fra Arbejdsstedet. Ministeriet kan ikke underkende de Betænkeligheder, som er kommet til Orde imod en saadan Bestemmelse, navnlig er man klar over, at der, saafremt den indføres, vil fremkomme en Del Tvivlsspørgsmaal om den paagældende Færdens Sammenhæng med vedkommende Arbejders Beskæftigelse, men man maa paa den anden Side formene, at Færden fra og til Arbejdsstedet er saa nødvendigt knyttet til Arbejdet, at det vil være rimeligt at udvide Forsikringen til ogsaa at omfatte disse Ulykkestilfælde. Der har for Ministeriet foreligget talrige Tilfælde, hvor tilskadekomne har staaet ganske uforstaaende overfor, at det har været nødvendigt at afvise en Sag paa Grund af, at det paagældende Ulykkestilfælde er indtruffet paa Vej til eller fra Arbejdet, og man har i flere Tilfælde maattet erkende det urimelige i, at de paagældende Tilfælde ikke kunde henføres under Loven. Ved den foreslaaede Formulering af Bestemmelsen har man foreslaaet, at der aabnes Adgang for Raadet til, under særlige Omstændigheder at medtage saadanne Tilfælde.